

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 55 af 28. maj 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Spørgsmål 55:

Kan ministeren oplyse, hvorfor der med lovforslaget er behov for at bibeholdeskatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, hvormed SKAT bevarer sin mulighed for at få Skatterådet til at genoptage sager, som ellers allerede er afgjort af etskatteankenævn, hvilket betyder, at SKAT har mulighed for at få sagen behandlet i to instanser, hvor borgeren med lovforslaget kun får én, og er det ikke et problem rent retssikkerhedsmæssigt, da SKAT stilles bedre end borgeren?

Svar:

For så vidt angår begrundelsen for at bevare reglen, henvises til mit svar på L 212 – spørgsmål 54.

Reglen sikrer, at SKAT har en reaktionsmulighed i de tilfælde, hvor et ankenævn træffer en åbenbart ulovlig afgørelse. Bestemmelsen anvendes sjældent, og det er forventningen, at dette fortsat vil være tilfældet.

I det omfang Skatterådet tilslutter sig SKATs indstilling og ændrer ankenævnets afgørelse, vil borgeren have mulighed for at indbringe Skatterådets afgørelse for Landsskatteretten. Dermed er der balance mellem SKATs mulighed for at forelægge sagen for Skatterådet og borgerens efterfølgende mulighed for at få sagen for Landsskatteretten, og jeg er dermed ikke enig i, at der er et retssikkerhedsmæssigt problem forbundet hermed.